

FORUM

ČESKOSLOVENSKO

2007

TSJEKKISK-NORSK FORUM

č. 60, prosinec 2007

nr. 60, desember 2007

Vážení čtenáři Fóra, vážení přátelé,

je tu definitivně zima, zatím jistě příjemná co do teplot. Avšak s tmou, která přichází čím dál dříve, se toho moc dělat nedá. Pro zkrácení jednoho takového dlouhého večera vám nabízíme k přečtení, v tomto roce poslední vydání, našeho krajanského časopisu Věstník.

Při čtení tohoto čísla máte možnost se s námi vrátit k některým akcím, které se nám v rámci spolku podařilo uskutečnit, jako byly třeba „Smaragdy“; na některé další akce jsme byli přizváni ambasádou (Špicberky, spisovatel Jáchym Topol). U něčeho jsme ani nebyli a přitom k nám událost promlouvá, mám na mysli křest knihy o Munchovi v Praze. V posledních týdnech se členové výboru TNF a NSF plně věnovali přípravě tradiční akce, bez které si předvánoční období nedovedeme představit. Ano, i letos nás a

především naše nejmenší navštívil Mikuláš. A tak tu máme období adventu, čas který já osobně mám velmi ráda a užívám si ho.

Stranou však nemohou zůstat ani věci, které se musí řešit. A takovou věcí je nemovitost na Storsandu, která zaměstnává mnohé z nás, ať už jsme či nejsme členy výboru. O krocích, které byly v této záležitosti již udělány se také dočtete v předkládaném čísle. Zde jsem vám předložila jen malou chuťovku z pestrého obsahu nového čísla.

Na závěr přeji všem členům a příznivcům spolku krásný adventní čas, pohodové Vánoce a mnoho milých a zajímavých setkání s krajany i novými čísly Věstníku v roce 2008.

Za výbor TNF a redakci Věstníku přeje veselé Vánoce

Liba Janáková

Slovo velvyslance	2
Byli jsme při tom: Současný český spisovatel Jáchym Topol v Oslo	2
28.10. – Národní den České Republiky	3
Mimořádný počín na česko-norské výtvarné a literární scéně	4
Expedice Špicberky	4
Kouzelný prsten	6
Bouřlivý podzim	6
Hurá na smaragdy	8
Storsand: situační zpráva	10
Pište všichni! Poznámka redakce	11
Klimatické vánoce: feuilleton	12
Vítejte na letním táboře 2008	13
Spojení Oslo-Česká republika se Student Agency	13
Vstup ČR do schengenského prostoru	15

Slovo velvyslance

Vážení a milí přátelé,

ačkoli mohu svůj dosavadní čas v Norsku počítat pouze na dny, nanejvýš na týdny, přesto (anebo: právě proto!) jsem uvítal milou nabídku paní Libuše Janákové, abych několika úvodními řádky přispěl do Vašeho „Česko-norského fóra“, jeho prostřednictvím Vás všechny pozdravil a také se Vám krátce představil.

Považuji za potřebné předeslat, že krajanskou problematikou jsem se začal zabývat poměrně brzy po mém nástupu na Ministerstvo zahraničních věcí (což bylo mimochodem přesně v den vzniku samostatné České republiky, tj. k 1. lednu 1993) ve funkci vrchního ředitele Sekce Informační a kulturní. V průběhu roku 1994 jsme v Praze organizovali kongres českých krajanů ze všech koutů světa, na němž jsem měl možnost se s celou řadou z nich osobně setkat. Od té doby až dosud mne pojí s mnohými z nich dlouhodobé a pevné přátelské vztahy.

Norsko (a spolu s ním i Islandská republika) se staly od letošního podzimu mým v pořadí třetím působištěm ve světě jako velvyslance České republiky. Předtím to byly Irská republika (1995/99) a Vietnam (2000/2004).

Některé z vás jsem již měl příležitost v uplynulých dnech poznat, a to buď při literárním semináři konaném na velvyslanectví k vydání knihy současného českého spisovatele Jáchyma Topola v norštině (mimochodem, norský překlad českého literárního díla se objevuje po několikaleté pauze!), či při recepci konané ke státnímu svátku našeho státu dne 28. října.

K mým úvodním aktivitám v Oslu patřila příprava a organizace pracovní návštěvy ministra zahraničních věcí p. Karla Schwarzenberga v Norsku dne 30. října, kdy jednal se svým protějškem, ministrem zahraničí Jonasem Gahr Storem, a první místopředsdkyní zahraničního výboru Stortingu a předsdkyní Konzervativní strany Ernou Solbergovou.

Nemohu tedy říci, že bychom na Zastupitelském úřadě České republiky v Oslu trpěli nedostatkem činností, a to je jistě dobře. Podpora exportu a prohloubení spolupráce v kulturní oblasti představuji základní okruhy aktivit, ohledně nichž bychom se měli scházet a kooperovat. A já věřím, že se nám toto dílo bude do budoucna společně dařit.

S přátelským pozdravem
Luboš Nový

Byli jsme při tom: Současný český spisovatel Jáchym Topol v Oslo

Po dlouhé době dostává norský čtenář možnost seznámit se se současnou českou literaturou. Koncem října vyšel v nakladatelství Bokvennen norský překlad knihy českého spisovatele Jáchyma Topola. Kniha se jmenuje Noční práce (Nattarbeid) a do norštiny ji přeložila bohemistka Kristin Kilsti.

Uvedení knihy na trh se konalo v úterý 23.10.2007 v nově otevřeném Domě literatury (Litteraturhuset) v centru Oslo za přítomnosti autora. Jáchym Topol přijel do Oslo i jako host Literárního semináře, který již třetím rokem pořádá ZÚ Oslo.

Jáchym Topol a Kristin Kilsti na velvyslanectví

Jáchym Topol při uvedení knihy v Litteraturhuset

Cílem seminářů je rozšířit povědomí o současné české literatuře mezi norskou odbornou veřejností a podpořit tak vydávání českých knih v Norsku. Ačkoli je zájem norských nakladatelů o současnou českou literární tvorbu v posledních letech malý, tento počín se nyní podařil a vydání norského překladu knihy Jáchyma Topola je velkým úspěchem. Zásahu na tom má právě norská překladatelka paní Kristin Kilsti, která semináře na ZÚ Oslo vede a českou literaturu v Norsku aktivně propaguje.

K publicitě, která norské vydání knihy "Noční práce" provází, přispělo doporučení předního norského spisovatele Larse Saabye Christensena. Několikastránkový rozhovor s J. Topolem vyšel před uvedením knihy na trh v literárním čtvrtletníku (Bokvennen litteraert magasin) a během pobytu v Oslo poskytl spisovatel celkem 6 dalších rozhovorů. Den po křtu knihy vyšel jednostránkový článek o autorovi a knize v novinách Dagsavisen, další rozhovory budou v blízké době publikovány. Rozhovor s J. Topolem

odvysílal i norský rozhlas (NRK P2). Doufejme, že vydání knihy podpoří zájem norských vydavatelů o další české knihy a autory a do budoucna bude poměr norských knih vycházejících v češtině ku českým knihám v norském překladu vyrovnanější.

Kateřina Stašková

Jáchym topol při čtení na velvyslanectví

28.10. – Národní den České Republiky

Nevím jak vy, ale já jsem ráda za tento den, nejenom, že jsem přečetla knihu o 28. říjnu, ale i ze své národní hrdosti, že někam patřím. Přesto, že si neberu volno v práci, jsou mé myšlenky v naší krásné zemi po celý den. 28. říjen je pro mne den - Ideál. Jsem patriot až do morku kostí.

Každý rok se se těším, že se ve schránce objeví pozvánka z Česke ambasády a společně s krajany si přitůknem na náš den. O to víc mě překvapilo, že zahájení se konalo ve 13.00 hod.

Nevím, proč ambasáda změnila tradiční pozdější odpolední hodinu, určitě k tomu měla vážný důvod, přesto mě to zklamalo. Vzhledem k tomu, že

většina z nás pracuje a nemůže si vzít volno, udělali jsme si s mým norským manželem malou oslavu doma. Upekla jsem dort a přitůkli jsme si sami. A upřímně – bylo to hezké.

Jako člen TNF navrhnu oslavit 28.říjen společně se členy a nečleny spolku někde u sklenky vína a kusu řeči.

Na viděnou příští rok, 28.října 2008.

Mějte se hezky a slunce v duši!

Renata alias Ďáblík☺.

Mimořádný počín na česko-norské výtvarné a literární scéně

Již jsme si zvykli, že díla norské literatury vycházejí v českém překladu, v českých kinech se hrají norské filmy a na českých jevištích můžeme vidět hry norských autorů - a nejde jen o díla klasiků a velikánů, nýbrž i o nová jména, současné autory.

Mnohem vzácnější je české původní dílo na norské téma. A tím právě je kniha trojice autorů Otto M. Urban, Jarka Vrbová a Tomáš Vrba, kterou vydalo nakladatelství Arbor vitae: „Edvard Munch: Být sám. Obrazy – deníky – ohlasy.“ Má sice v roce 2006, ale na pulty knihkupectví se dostala až nyní.

Jak sami jistě poznáte, jde o objevené texty a nový přístup k norskému klasikovi. Knihu můžeme vnímat v jejích 3 částech, kterými jsou: monografie Edvarda Muncha od Otto M. Urbana, Munchovy vlastní texty ve výběru a překladu Jarky Vrbové a antologie historických dobových textů, které reagovaly na zážitek z Munchovy slavné výstavy v Praze v roce 1905 (jejíž retrospektivu se v roce 2005 nepodařilo uskutečnit) a zabývaly se obrovským účinkem jeho díla na české výtvarníky. Knihu k vydání připravil Tomáš Vrba.

Cituji z předásky knihy: „Kniha nabízí /.../ neobvyklé pohledy na slavného umělce /.../ - jak autor viděl sám sebe, o tom přesvědčivě vypovídají jednak jeho portréty, jednak jeho deníkové záznamy. Edvard Munch zachycoval svou podobu celý život, jak o tom svědčí vlastní portrét osmnáctiletého chlapce i k závěru se vytrácející rysy osmdesátiletého starce. Zcela otevřeně a bez iluzí o sobě i psal. Jestliže mnohé Munchovy autoportréty jsou u nás reprodukovány ponejprv, jeho literární projev neznal donedávna téměř nikdo – první výbor z rozsáhlé písemné pozůstalosti vyšel v Norsku teprve před několika lety. Nyní tedy části Munchových deníků vycházejí poprvé česky, a některé vůbec poprvé: texty, které nebyly obsaženy v norském vydání, přímo z archivu Munchova muzea v Oslo (*a pomocí ručního opisování, neboť*

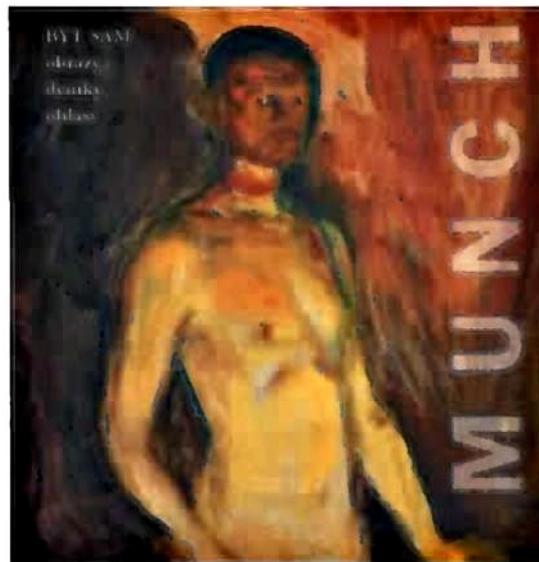
kopírování originálů nebylo povoleno – pozn. aut.) vybrala překladatelka Jarka Vrbová.“

10. října tohoto roku se Grand Café Orient v Domě u Černé Matky Boží v centru Prahy konala malá slavnost, při níž došlo ke křtu této publikace. Knihu i autory představil Martin Souček, majitel nakladatelství Arbor vitae (zcela ojedinělého knihkupectví v českém knižním prostoru). Kmotry knihy byli Peter Ræder, velvyslanec Norského království v Praze, kunsthistorik prof. Petr Wittlich a Libor Winkler, představitel sponzorské společnosti RSJ-Invest.

Knihu lze objednat např. prostřednictvím elektronického knihkupectví KOSMAS: <http://www.kosmas.cz/knihy/135080/edvard-munch-byt-samobrazy-deniky-ohlasy/>.

Jednu z recenzí najdou zájemci na: http://www.artservis.info/rijen/pages/knihy_rijen.html

30. října 2007
Bára Stejskalová

Expedice Špicberky

Dne 11.9.2007 se konala v klubovně ZÚ beseda s Kimem Sengerem, účastníkem tříměsíční expedice po Špicberkách. Pro ty, co se nemohli zúčastnit zajímavého povídání, Kim vybral dva útržky z jejich expedičního blogu k otištění v našem Věstníku. Více článků (plus foto) jsou k nahlédnutí

na stránkách <http://frozenfivecze.blogspot.com/> a www.frozenfive.org.

Prosím začtěte se do psiho deníčku a poesie inspirované sněhem, ledem a celodenním světlem.

Andre promluvil aneb psí deníček

Tak to jsem já, grónský pes na výpravě. Vypadá to na dlouhou výpravu, nikdo mi nefekl, jak dlouho na ní budeme. Ale slovo expedice vypadá jako dlouhé slovo a tuším, že dlouhé slovo znamená dlouhou výpravu.

Expedice! Cha, jediné, co ti lidi dělají je pomalý pohyb na lyžích. Kdybych tu byl se svými psími kamarády, byli bychom dávno na severním pólu a zpět.

Celý den musím táhnout ty těžké boby, které někdo pojmenoval Fiffi a ten chlap Ulli, co předstírá, že je táhne taky, mi svýma nohama pořád brání ve výhledu. A když se chci podívat dopředu, vždycky zařve: "zpátky" a já se musím vrátit do stopy.

Dobře, že je s námi na cestě i holka. Aspoň tu je někdo, kdo se se mnou pomazlí. Ostatní to občas udělají taky, ale bylo by jednodušší, kdyby všichni mluvili stejně. Copak si myslí, že znám všechny světové řeči?

Je tu ale i něco dobrého. Dvakrát denně něco málo k snědku, kdykoliv najdu na sněhu zbylé drobky. Nebo když najdu dokonce celý "swebar": mňam, "ryzí energie pro každého". To teda nechápu, proč byli tak rozčilení.

To je jako když chtěli, abych štěkal na ledního medvěda u Vagabonda. Ostatní psi štěkali, tak co bych se namáhal; samozřejmě bych štěkal, kdyby se lední medvěd snažil ukrást moje jídlo, ale jinak ne. Nejsem štěkající pes.

Před pár dny jsem měl pocit, že jsem v nebi. Dostal jsem tuleně k večeři. Ten prima chlap v Austfjordneset mi nabídl tulení maso, to vůbec nejlepší: tulení lebku!

Tak já už musím jít, kousek přede mnou je kámen a já ho musím počůrat! I kdyby Ulli protestoval, protože potáhnu boby na opačnou stranu. Bylo by jednodušší, kdyby zamířil k tomu kameni rovnou.

Ahoj!
Andre

Pes Andre nejenom pomáhal táhnout nejtěžší boby, ale také všechny účastníky motivoval svojí neustálou hravostí, vysokým intelektem a kladným přístupem k nevlidnému počasí.

Nocí na sever

*Z anglického originálu North through the night
přeložila Markéta Špinková.*

Tak ticho je a taký klid,
dech sněhu spojí soumrak, úsvit.
Kde však je soumrak, kde úsvit?
Půlnocí řadí slunce svit.

Čas ztracen je, minuly dny,
nevpustím je do spánku tmy,
hned prázdné mám, hned plné sny,
je život můj hlas Arktidy?

Kde světla čas zabíjí noc,
jak mám zaspát záře moc?
Zastavím jas - zavřu oči
a spánek sytí mou duši.

Pryč staré je z myšlenek mých,
vnímám jen vítr, bouře, sněh,
skromný život, štěstí, věčnost,
zlomené sny, hořkost, něžnost,

to, co přijde za úsvitu
či za soumraku, naivitu,
mír, prostor, jež patří světu,
a samotu v bílém sametu.

Zdolávám sever, vzdorují slunci,
přes všechno, co bolí, však dojdou ke konci;
celý svět spí, však já dál kráčím,
vím, zima odchází, ledovce pláčí.

Hvězdy zmizely, obloha je v modré,
noc i den zbarvil zvláštní odstín modré.
Září sněhu mizí temnota,
zatímco hloubám o smyslu života.

Ta proč, ta nač
a s kým a zač?
Běh života nezpomalí,
hlava prý myslí, však srdce ví.

Zde je můj svět, zde domov mám,
půlnoční slunce jako chrám
vždy chrání mě, že nejsem sám,
Arktida žije, vzdálen jsem tmám.

Kim

Kouzelný prsten

Mám kouzelný prsten. Už nevím, od koho jsem ho dostal, ale mám ho. Můžu si přát tři přání. Co bych si mohl asi přát? Přeju si.....Já si přeju.....

Už to mám!

Moc bych si přál rodinný dům se zahradou a s bazénem. Taky bych tam měl plácek na basket.

V domě by byla garáž na auto a velký obývací s domácím kinem. Já bych měl svůj pokoj s televizí a počítačem. Kolem nás by v rodinných domcích bydleli moji kamarádi.

Pak bych chtěl mít křídla. Vlastně bych je ani nemusel mít, ale chtěl bych létat. Letěl bych nad zahradu, nad město, do vesmíru a viděl bych tam hvězdy a co všechno tam je. Pak bych se vrátil na

zem a letěl bych do Brazílie, a pak nad všechny svěťadily a podíval bych se, co na nich je.

Třetí přání je, abych byl zdravý, abych neměl zlomenou ruku ani nohu a mohl plavat a hrát si. Také bych si přál, aby byli zdraví všichni v mé rodině - rodiče, sourozenci, babička, děda, a mí kamarádi.

No, a kdybych si mohl přát jenom jedno přání, pak by to bylo to poslední.....

Benjamin 12 let,

slohová práce z jedné pražské ZŠ

Bouřlivý podzim

Norský podzim může mít mnoho tváří. Od béžové přes okrovou, po rudé javory s černými kmeny. Zbylým listům jsou vidět větve, které jsme v létě jen tušili. Deště umyjí prach. První jinovatka dá tmavým loukám pastelově zelenou, strništěm a hlíně světle šedou a vrcholky zasněžených hor v dálce se zdají být růžové. Vždy jsem myslel, že barvoslepí na podzim o hodně přijdou. Ne nutně, rozlišují prý větší počet hnědých barev a spadání listů bývá nakonec převážně hnědé. Napadne-li brzy sníh, jsou dokonce ve výhodě. Lidé s normálním vnímáním barev se dělí na muže, ti dávají přednost modré, a na ženy s oblíbenou růžovou. Prý se ženy staraly o sběr červených plodů, zatímco muži hledali vodu. K těmto vědeckým závěrům bych dodal, že i kojenci bývají většinou růžoví. Člověk má hloubkové vidění, protože se skákal a žilo na stromech. Mnoho zvířat nemá ani barevné, ani prostorové vidění, chudáci. Vedle normálních tvorů na podzim trpí také básníci, protože příroda spíše umírá, než aby se rozmnožovala, k čemuž tito zhusta tíhnou. Opláčou léto a slzami si očistí duši. Norský podzim a český podzim se v posledních letech moc neliší. Snad jen tím, že v Norsku trochu dříve při zatažné obloze nepoznáte, kde vychází a zapadá sluníčko. Kdyby to bylo jen na počasí, trochu vody z nebe neuškodí. Horší je to s vlivem na lidskou mysl. Egypťsko-persko-chaldejský snář píše: na podzim dochází v přírodě k rozkladu a tyto hnilobné a rozkladné procesy dějí se mnohdy dosti bouřlivě. Tak. Nejen revmatiky bolí klouby a otevírají se staré rány. Lidé se hádají, politici odcházejí, na rozloučenou vydávají paměti, kterými

zostudí ty zůstavší, jak učinila norská vedoucí odborářka Gerd-Liv Valla, když popsal svou verzi posledního většího norského politického konfliktu, kdy musela odbory opustit. Carl I. Hagen, po léta neodmyslitelný v norské politice, také vydal své vzpomínky. Počteme si. Že se perou politici, to ani tak nepřekvapuje. Jde o podíl na moci a zde končí legrace. Zato v Čechách se popichují i poezii. Folkový zpěvák Jaroslav Hutka zazpíval a je z toho pozdvižení. Podzim 2007 zatáhl do sporu dva české písničkáře a básníky s nepodzimními křestními jmény začínajícími na "jaro": Jaromíra Nohavicu a Jaroslava Hutku. První spolupracoval s StB, s bývalou komunistickou tajnou policií, snad až těsně před sametem v roce 1989. Druhý na něj napsal v roce 2007 písničku "Udavač z Těšína", jako reakci na to, že se rok nevyjadřoval k nově objeveným protokolům StB, podle kterých byl vyslán do Vídně, aby přivezl informace o Karlu Krylovi a Pavlu Kohoutovi. Český národ diskutuje, tříbí se postoje, prší argumenty, mlží se, inu podzim. Nohavica je zrádce, tvrdí jedni, StB ho zlomila, brání ho druzí. Tomu bych věřil, sám jsem byl třikrát vyslýchán u StB, z toho jednou v Praze v Bartolomějské. Z čistého nebe estébácký (tady opravdu nesedí estébáčtí) anděl, jak jim říká Nohavica, poslali předvolání, protiprávně nesdělili, o co jde, z čehož jsem asi tři neděle do výslechu nespal. Dostavil jsem se, kancelář ve druhém patře byla strohá, omyvatelná, posadili mě do úzké proluky mezi vysoký ocelový trezor a masivní stůl. Dlouho nebylo jasné, co vlastně chtějí, zřejmě nějaká taktika předvaření vyslýchaného, čistá

kafkárna. Konečně se konkrétně zeptali, o čem se bavili spolužáci na gymplu před 5 lety. Už jsem se viděl na Sibíři, v mládí toho člověk nakecá, odpovědět jsem nedokázal. Tak proto mě sem tahali. Mám průměrnou paměť, ale tohle. Vyšetřovatel musel být zmaten mým výrazem, na téhle židli viděl lidi krváčet, plivat zuby, vztekat se, omdlívat a procítat, ale s tak blbým pohledem se určitě hned tak nesetkal. Smiloval se, asi i sám nad sebou, a přiznal si, že můj výslech neměl pro StB praktického využití, propustil mě se slovy: tak vidíte, že nejsme tak zlí, jak se o nás říká. Později jsem se dověděl, že spolužáci, tehdy již skoro hotoví vysokoškoláci, si povídali protistátní vtipy v hospodě, kde vrchní byl tajný. Zavřeli je všechny v pátém ročníku těsně před promoci, odvedli je mámám rovnou ze školy a ukázali jim je až za čas pohublé v tepláčkách. Jediná směšná scénka při zatýkání se stala Lubošovi, který studoval chemii a vezl domů kyt na okna. Agenti mu při prohlídce vysypali sešity z tašky a s nimi plácla na stůl hrouda kytu. Slavná StB zajela jako jeden muž do úkrytů a opustila je, když zjistila, že to není plastická puma. Ta hospoda pořád stojí, jmenuje se "Na Mělníku", je u Veleteržního paláce v Praze. Byla známá právě pro toho vrchního. Jmenoval se Karel a měl v šedi komunizmu osvěžující způsoby. Napřed vás nechal žíznit. Pokud se někdo ozval, že jako ten pán u vedlejšího stolu ještě jedno nedopil a Karel mu dal už druhé pivo, a vás si nevšímá, rozjel se, že jste nestačili lokat. Nebo přišel s topinkou, kterou jste si neobjednali, dal vám ji pod nos, řekl "vočuchals to", postavil ji na sklenici a připsal na účet. Štamgastům stříhal kravaty a přibíjel je na futro, což bylo zvláštním vyznamenáním. Sám jsem knajpu po gymplu moc nenavštěvoval, hrozně se tam kouřilo, ale jednou jsem tam vzal známé ze Sparty po tréninku, pozdě jsem je varoval, že mají mlčet, dehydratace působila, vrchní kmital kolem jiných, pánové se ozvali...šli jsme tam tehdy na jedno, prchnul jsem se šesti. Ostatní tam zůstali, na příští trénink přišli ještě pobledlí a další pozvání "na jedno" na Mělník odmítali. Jak vidno, někdo s kontakty na StB mohl být i docela zábavný, platí to dodnes. Hospoda je přestavěná, se sklípkem, Karel tam dávno není, a kdyby tam byl, pivo bych od něj po tom všem nechtěl. Ne snad, že bych ho nenáviděl, je to trochu jako když vám do polévky spadne moucha. Vylovíte ji, a teď záleží na tom, jestli chcete jíst dál. Někdo tu mouchu možná i s chutí sní, a ty druhé bude považovat za slabší jedince v přirozeném vývoji odsouzené k zániku. Básník Nohavica svou spolupráci s StB popsal metaforou, dle velmi volného citátu: ano, byl jsem lehké děvče, ale chodil jsem jen do restaurace, na pokoj nikdy. Polévku jedl, co naděláme, nikdo

nepochybuje, že ho to stálo sebezapření. Svou spolupráci detailně popsal v písni Haleluja. Nebeská honorace, haleluja, má totiž svoje informace, haleluja, co chtějí vědět o člověku, haleluja, mají na to kartotéku a v ní su já, haleluja. Pan básník Hutka naopak papat odmítl. Tak ho padlí andělé z Čech vyhodili do Holandska. Nohavicovi obhájci se na Hutku zlobí a předkládají mu, že se neprobil železnou oponou zpět do Československa, když mu československé úřady sebraly pas, nebo tak nějak. Nohavica zůstal, Hutka emigroval. Chápání pojmu emigrace, jak jej v Čechách po staletí zaváděli a tvořivě rozvíjeli různí vládci, je zjevně nevykořitelné jak pampelišky a je mi záhadou. Nejspíš půjde o prachy. Když někomu něco ukradnete tím, že ho vyženete, nemáte zájem na jeho návratu. Bilá Hora, Unor...Měl jsem kamaráda Huga, ten, když ho někdo oslovil za hlubokého totáče "soudruhu", odpovídal: "neříkejte mi soudruhu, dneska jsem ještě nic neukrad". Norsko své vystěhovalce a norské etnické menšiny ve světě obdivuje, že si zachovali v cizím prostředí norštinu a norské zvyky. Kdo ze zdravých lidí za komunistů nedostal ani jednou strašnou chuť z Čech vypadnout, musel být komunistou sám. Mnozí vstupovali do odpudivých a vlastně zločineckých organizací typu Leninský Svaz Mladých, aby pak, jakožto prověření, zdrhli za kopečky bez střelby. Komunismus byl otrokářstvím a nevolnictvím. Komunistický režim byl veden jako velké vězení nebo, chcete-li, pracovní lágr, tábor je příliš slušné slovo. Jezdíval jsem kolem r. 1985 v zaměstnání pár desítek kilometrů mezi Třeboní a pohraničními Českými Velenicemi. Cestou nás třikrát stavěli pohraničníci, kvůli výcviku, jiný praktický význam to mít nemohlo. Namířili na auto samopaly, ptali se, kam jedeme, co vezeme. Před Suchdolem, za Suchdolem a před Velenicemi. Obvykle jsem se s nimi loučil slovy, dobře hlídejte, ať k nám ten západní blahobyt z Rakouska nevtrhne. Jen jeden jedinkrát udělal gesto, že bude střílet, ostatní obvykle jen předpisově nevražlivě hleděli. Ve Velenicích, v tehdy hodně omšelém městečku, kde by se dal bez kulís natočit film s dějem z konce 19. století, byly na hranicích vysoké ploty s ostnatým drátem, hlídkové věže a na nich opět pohraničníci se samopaly. Večer bylo město tmavé, krhavě osvětlené. Zato za čarou zářil výstavní Gmünd s moderní nemocnicí. Jó, být tak na deset minut divokou kachnou, nebo aspoň mít chvíli křídla...Nedovedu si představit, že by v Norsku někdo někomu nařizoval, kde má na planetě žít.

Východoevropské Vězení zmizelo roku 1989 v propadlišti dějin, ale nezmezili tehdejší vězňatelé. Naopak jeho zánik podle plánu slušně přežili,

zajistili si dobrou budoucnost, a dnes potřebují, aby na ně nikdo neupozorňoval. Věznům se říká "šedá zóna", namlouvá se jim, že také spolupracovali na budování vězení, tak ať dnes mlčí. Chlácholilo se samozřejmým sloganem "nejsme jako oni". To bych řek', že ne, a nikdy jsme nebyli. Nebylo by na čase rozlišovat mezi obyčejnými vězni, bachaři, šéfy bachařů a vedením věznice? Básníci jsou citliví, věřím, že pan Hutka svou písničku, jak někdo říká, nenapsal ze závistivé potřeby poškodit úspěšného autora Nohavicu, který přešel od folku k popu. To je tak jednoduché, že to připomíná staré doby, kdy StB vymýšlela a rozšiřovala mezi lidi fámy o zdraví škodlivých špičkách banánů, a že je dobře, že banány nejsou. Veřejný dialog dvou básníků v Čechách může znamenat první vlaštovku zvýšení zájmu o pojmy jako čest, morálka, svědomí, odvaha, charakter, věrnost a jiné podobné popelky. Bylo by na čase. Někteří v Čechách se chovají, jako by se řídili vlastnostmi právě opačnými a k tomu dostávali umělý testosteron, rostou jim vousy a tak, rozumíte, mimo jiné. Viditelní jsou zvláště ti, se kterými svého času Miloslav Šimek netančil, a vůbec mnozí z těch, kteří jsou společností tradičně považováni za vzory. Nejen ve sportu, ale i pro určitá zaměstnání by měli zavést antidopingové testy. Kromě básníků. Čtete-li Tajný deník Karla Hynka Máchy, pochopíte, co je hlavní náplní života skutečnéhoho umělce s pravým

přírodním testosteronem. Kdo by očekával, že Mácha v deníku zaznamenává radostné okamžiky, kdy ho napadl nový verš do Máje, těší se marně. Karel Hynek zapisuje, aby si na stará kolena vzpomněl, co to, sakra, jenom dělal s Lori na židlich...Sklerózy se nedožil, deník zničit nestačil a dnes víme také, co se dělo, bohužel ne do všech podrobnosti. Nakonec, Lori byla Máchovou snoubenkou, tak co. Dlouho mi vrtalo hlavou, jak je to s básníky píšícími přírodní lyriku a jinými, kteří objímají stromy. Díky Máchovi se mi rozsvítilo. Prokletí básníci v Paříži proklínali a byli proklínáni, když jim básnění zkomplikovala nějaká infekce. Při hledání námětů k přírodní lyrice, pozor na kůrovce.

Básníci mají rozdávat radost. Mají žít, klidně motýlím životem, mají psát tajné deníky a pak je vydávat. Nehádat se. Aby druzí věděli, co to obnáší, být bardem. Ostatní lidé, nebásníci, by si je měli pěstovat, ne je chytat do sítky politických her. Nekamenujte proroky, kamenujte lovce motýlů. Byla to temná doba ten komunismus, bezbarvá, jako večerní podzim, a pana Nohavicu v té tmě něčím ušpinili. Já bych tu špinu vzal a oťel ji o ty, kteří zhasnuli veřejné osvětlení. Básníků je málo a podzimy utíkají jak voda v nich spadá. Kolik dešťových kapek bude ještě třeba k očištění světa?

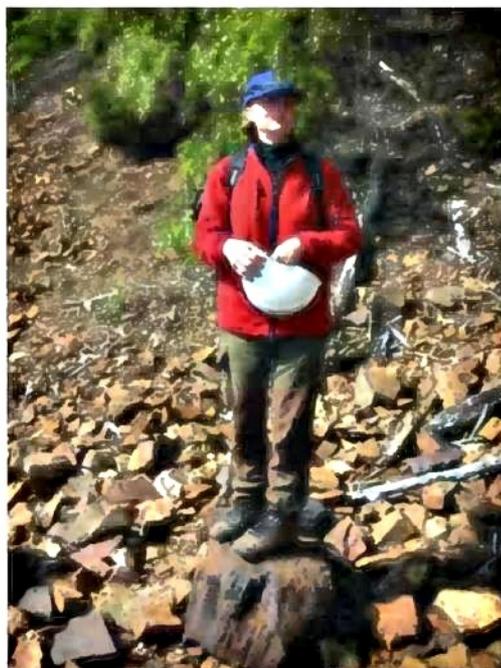
Zdeněk Bartoň

Hurá na smaragdy

Vážení přátelé, dne 2.6.2007 jsme pořádali akci "Hurá na Smaragdy" a zde Vám předkládám pár postřehů z toho dne.

Renča, Zituš, Stephan a já jsme vyrazili v sobotní den směrem k Byrud Gård u Minnesund. Už od rána se zdálo, že počasí se vydaří a bude hezký den, cítili jsme to ve vzduchu. Celou dobu se mi honilo v hlavě kolik nás asi bude. Dobře všichni víme, jaká je účast na akcích spolku. Upřímně řečeno by mne potěšilo, kdyby nás bylo alespoň 10 lidiček. Za každou akci, kterou spolek pořádá, je spousta dobrovolné práce a plánování, ale budiž, věřte že členové spolku to dělají opravdu rádi.

Byrud Gård leží na pohádkově krásném místě. Nikdy jsem tam nebyla a místo mě prostě uchvátilo na první pohled. Náš průvodce, Anne Grete Roise, je pohledná a energická dáma, která nás přivítala s úsměvem na rtech, dobrý začátek. Je nejen průvodce pro ty co si ji objednají, ale je především majitelka pozemku.

Průvodkyně Anne Grethe Roise

Sluníčko se ukazovalo víc a víc a také přibývalo aut na vyhrazeném místě pro auta. Vzhledem k dobré organizaci, se mohli k akci připojit i lidé co nemají auta, prostě se naplnila auta těch, co je mají. Báječné. Nemohla jsem tomu ani věřit, ale sešlo se nás něco přes 20 lidiček, včetně dětí. Druhá nejvíc navštěvovaná akce spolku. Fantastické!!!!

Po krátkém seznámení s historií místa se skupinka nadšenců vydala přes lesní pěšinku dolů k plážím a jeskyním. Cestou nám Anne Grete vyprávěla zajímavou a velmi poučnou historii smaragdu, od kdy se těžily a kdy se přestalo s těžbou a tak dále.

Většina z nás si představovala, že hledat smaragdy budeme v jeskyních. Ale opak byl pravdou. Většina smaragdů je rozptýlena po odpalech dynamitu kolem jeskyně a spousta smaragdů byla výbuchem vyhozena do povětří a skončila v Mjøse. Vzhledem k vlnám se smaragdy nacházejí nejvíce na okrajích pláže, kde jsme také začali s hledáním.

Naše průvodkyně nám ukázala jak hledat a pak to vypuklo. Nadšenci se vrhli na kameny, obraceli je v ruce a doufali, že najdou zelené a lesklé smaragdy.

Smaragdy z Byrud Gård mají především sběratelskou hodnotu, většina z nich se nachází na

Smaragdgruvenes historie

Engelske Evelyn Aston var ute og gikk på ski på Mjøsa en vinterdag i 1898 da hun oppdaget et snø - og jordras ved Byrud Gård. Hun gikk fram for å undersøke og der lå de - smaragdene - verdens mest sjeldne og

kamenech a mají překvapivě vysokou kvalitu.

Sluníčko nás hřálo a k tomu i rozpálený krb, kde jsme si grilovali naše občerstvení. Ti, kteří byli hledáním unaveni, se opalovali na kamenech a měli možnost klábosit v češtině, slovenštině a samozřejmě v norštině. Věková hranice akce mě překvapila, byly zastoupené snad všechny.

Kolem 16 hodiny jsme se rozhodli akci ukončit. Po celodenním pobytu na sluníčku jsme se cítili příjemně unaveni a vraceli jsme se domů s kameny, na kterých se blýskaly smaragdy.

Věřte nebo ne, ale našli úplně všichni. Nikdy bych nevěřila, že je možné najít tento kámen v Norsku. Ale už jsme opět u toho známého rčení: "nikdy neříkej nikdy".

Ještě jedna věc: upozornění pro ty z vás, kteří jste dostali chuť navštívit Byrud. Budete se pohybovat na soukromém pozemku, a měli byste tedy zaplatit alespoň symbolickou cenu. Není to žádné veřejné prostranství a, prosím, respektujte majitele pozemku.

Přeji Vám hodně štěstí a harmonii v duši.

Renata alias Ďáblík☺

kostbare edelsteiner. Hennes far dannet selskapet "The Norwegian & General Exploration Company Ltd" som drev gruvedrift eller smaragder fra 1899 til 1909.

Hele gruvefeltet er 300 m langt og det finnes i alt 12 gruveganger i området. Det heter seg at det er smaragd fra Byrud Gård i de engelske kronjuvelene. Det ble funnet en del smaragd de første årene, og på det meste var 30 mann ansatt i gruvene. Den største smaragden som ble funnet hadde et tverrsnitt på størrelse emd en blyant.

Smaragd er den mest sjeldne av alle edelstener. Smaragden ed dannet for ca. 270 millioner år siden. Smaragd tilhører mineralgruppen beryll og er et silikat av aluminium og det sjeldne lettmetallet beryllium. Smaragdens grønne farge skyldes små mengder av krom og vanadium. Smaragden er tillagt mange egenskaper opp gjennom tiden. Den er lykkestein for de som er født i mai. Den er guds mors stein, vårens stein og kjærlighetens stein. Den skulle gjøre dens eier rik og hadde helbredende effekt på uro, dårlige nerver og epileptiske kramper.

Storsand: situační zpráva

Kjære venner,

Tsjekkisk-Norsk Forum besluttet å selge eiendommen på Storsand i Hurum kommune og jeg ble bedt om å ta meg av salget, dvs. velge en eiendomsmegler og være kontaktpersonen under salgsprosessen.

Hovedbygningen, oktober 2007

Kjøkkenet i hovedbygningen, oktober 2007

Brakkebygning (opp bakken fra hovedbygningen), oktober 2007

Taket i brakkebygningen er i katastrofal stand. , oktober 2007

Nå vil jeg informere om hvor langt saken er kommet.

Jeg sendte forespørsel til 3 eiendomsmedglere - DnBNOR Eiendom og Foss & Co fra Hurum kommune (Sætre), samt NOTAR fra Drammen. DnBNOR ble valgt basert på en del lavere pris

(provisjon og markedsføringskostnad) samt bedre markedsføringspakke og nærhet til eiendommen. Oppdraget er under registrering hos DnBNOR Eiendom og Forumet må i den forbindelse oppdatere sine data i Brønnøysund. Ca. 30.10. var en takstmann på eiendommen - verdien av husene måtte takseres (ettersom de har en høyere verdi enn opprinnelig antatt og også fordi det gamle huset midt på tomten er vernet og dermed ikke kan rives, dessverre). Jeg har ikke fått noe rapport ennå. Fredag 2.11. var fotografen på stedet og tok bilder. Nå gjenstår det å bestemme markedsføringsplan sammen med megler. Det er lagt opp til markedsføring på internett (www.finn.no m.fl.), i lokalavisen og 9 innrykk i Eiendomsmarkedet Oslo/Akershus. Annonser i de trykte media koster imidlertid en del penger og etter vurdering ble Forumets styreleder og jeg enige om at vi venter til kanskje februar/mars før vi gir klarsignal til annonsering der. Det er ikke så stor hast for oss å få solgt eiendommen og det er viktig å få en god pris når vi går ut. Så da avventer vi bedring i markedet. Jeg vil oppdatere dere igjen i neste utgivelse av Vestnik.

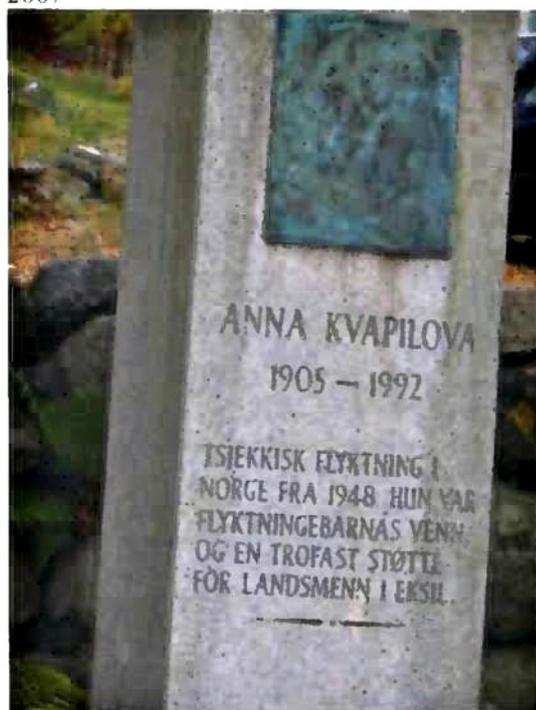
Ha en fin førjulstid!

Hilsen
Yvona Holbein

Bilder: Liba Janaková

Vaktmesterboligen, oktober 2007

Støtte til Anna Kvapilova's byste, oppstilt foran hovedbygningen

Pište všichni! Poznámka redakce

Vážení přátelé,

děkujeme vám za příspěvky do Věstníku. Je plně závislý na vašich postřezích a člancích.

Věstník je naprosto otevřená, necenzurovaná publikace. Jeho obsah formujete vy svými příspěvky. Naše autorská a čtenářská obec není jednotná. Uveřejňujeme tedy různorodé články. Kritiku nad jednotlivými příspěvky lze vynést velmi rychle, a každý z nás se může rozhodnout, jestli Věstník chce číst i nadále. Ale co je lepší, něčím přispět sám. Autoři příspěvků nám věnují svůj čas a myšlenky, ve snaze přispět k tomu aby

naše krajanská komunita prosperovala. Všichni jsme kritice otevření. Žijeme přece v demokracii. Tím je otevřena možnost vyjadřovat své názory a postřehy, jak je osobně vnímáme.

Redakce je Vám všem moc nakloněna, ať už pišete na jakékoliv téma. Věřte, že vytiskne, co máte na srdci.

A proto, pište, pište!!! Pište dlouze, pište krátce, vzkazy, postřehy, díky za všechno. Věstník je tu pro vás.

Těšíme se na vás na stránkách Věstníku!
Renata alias Ďáblík☺

Klimatické vánoce: feuilleton

Už se tak stalo, že mi v poslední chvíli před tiskem Věstníku vybyla celá stránka: redigovala jsem, redigovala, až jsem si ji vyšetřila. Podvědomí zapracovalo. Zrovna minulý týden jsem přemýšlela o tom, jak je těžké změnit se z redaktora na autora, zvláště když máte dvě vzrostlé děti, manžela majícího tisíce zájmů, a máte zaměstnání kde vidíte, kam vede ničení přírody.

Je to trochu jako Hrmečku vař: kaše přibývá a přibývá, a vy jste zapomněli kouzelné slůvko Dost. Kaše je stále víc, všude je bílo, není kam se schovat, a záchrana nejde a nejde...

Nespala jsem, katastrofy se mi ve snu stavěly do cesty, hrozná vidiny ukazovaly nevábnou budoucnost přehřáté zeměkoule. Až jednou, zcela vyčerpána nočním terorem podvědomí, jsem si uvědomila, že na celou věc jdu z nesprávného konce.

Faktem je, že co se stalo, nedá se odestát (nejsme v science fiction, stargate ve sklepe nemám). Nebylo by lepší si uvědomit, že činy jsou výsledkem osobní volby, za kterou neseme odpovědnost, a prostě tu odpovědnost přijmout? Neschovávat se za druhé, za objektivní okolnosti, nečekat, že někdo jiný na Zemi uklidí?

Asi se divíte, jak že tohle všechno souvisí s Klimatickými vánoce, kde že je sžíravý sarkasmus očekávaný od zvolené literární formy, a kterou že to jednu myšlenku si беру na paškál. Již jsme u toho. Klimatické vánoce. Nejprve krásný podzim a nadějný týden s běloučkým popraškem sněhu ozářeným jásavými paprsky slunečními i měsíčními. Plní optimismu odešlete komínem prosby o nadílku snowboardů, lyží a rukavic, naplánujete lyžařské blaho. Jenže v nejlepším vystřídá idylu úplně jiný průběh doby předvánoční, bohužel přesně takový, jak jej vymalovaly dlouhodobé prognózy místních klimatologů. Déšť, vítr, střídání teplot mírně nad nulou, sedmdesát dnů kdy dříve byl sníh dnes vystřídá tma. Tma, tma, tma a ještě větší tma, nastavší vždy, když ten běloučký povrch nabyde krásných a bohatých hnědošedých barev, ve kterých se zimní paprsky utopí, místo aby se odrazily zpět do éteru.

Otázkou dne je, jak jsme si klimatické změny zasloužili. A jak víte, názory se různí, od vědeckého konsensu o tom, že si za to můžeme sami svými činy s ještě nedávno netušenými důsledky, až po politickou představu o levičáckém spiknutí snažícím se omezit naši osobní svobodu

poukazováním na neblahé jevy s našimi činy nesouvisejícími.

A voda teplá, a stoupá. Doslova. Tendenční obrázky vyčerpaných ledních medvědů, kteří uvázli na krách plujících odnikud k zániku, střídají neméně tendenční obrázky domorodých obydlí zatopených až po první patro v době mezi dvěma uragány. Sledujeme je z bezpečí obýváku, bereme je jako obvyklou mediální nadsázku, katastrofy přece prodávají noviny (narozdíl od suchých vědeckých faktů a předpovědí, byť katastrofických).

Nejen mediálně vděčné přírodní katastrofy, ale také kontroverze dobře prodávají noviny. A tak se od politiků dozvíme, že vlastně za to všechno mohou vědci: nevarovali nás dost. Vzali nás vážně, dali příliš na náš křik o nejistotě vědeckých poznatků. Lobisté ve věci průmyslových zájmů si svůj žold zasloužili: doslova desetiletí trvalo, než hromada nevyvratitelných faktů narostla tak, že ji prostě není možné ignorovat. A tak, jako protiváhu a snad i proto abychom lobistům ukázali že na ně tak úplně nedáme, se pohneme po spirále dále, a oslavíme cenou míru mediální osobnost a představitele oné okřikované a v dnešním světě rychle prestiž ztrácející vědecké komunity.

Ptám se. Kolik kyselých dešťů a ozónových děr je třeba, abychom si uvědomili, že stačí málo a věci se změní k nepoznání? Kdy si uvědomíme, že naše individuální volby jsou naší odpovědností? A kdy nám dojde, že my, lidé, jsme dohromady neuvěřitelně silný geologický a přírodní činitel? Že poroučíme větru dešti, jenomže bohužel zatím nevíme, jakým jazykem ten déšť a vítr mluví.

Veselé Vánoce, a nezapomeňte, že letos je ideálním dárkem pod stromeček knížka o ekologii.

Alena Bartoňová

Vybrané odkazy:

<http://www.bre.museum.no/>

<http://www.climatecrisis.net/>

<http://www.unep.org/Ozone/slideshow/ozone-story.pdf>

<http://www.acidrain.org/>

<http://www.sedmagenerace.cz/>

<http://www.klaus.cz/klaus2/asp/clanek.asp?id=AWKeJjvsIxpe>

<http://www.ekolist.cz/zprava.shtml?x=2043609>

Vítejte na letním táboře 2008

Na švédském ostrově Asperö v jižní části göteborgského souostroví, se toto léto již pátým rokem konal letní dětský tábor pro české a slovenské děti. I na příští léto se připravuje obdobná akce, v této souvislosti jsme byli našimi švédskými krajany požádáni o zveřejnění následujících informací.

Přípravy na 6. letní tábor pro děti jsou již v plném proudu.

Organizační komitě Mirka Blaženínová, Jarmila Mojžíšová a Pavel Mrázek začali již pracovat na přípravách příštího letního tábora pro české a slovenské děti. K dnešnímu dni není jisté, že se

tábor bude moci uskutečnit na ostrově Asperö a komitě tedy hledá místo, kde se s dětmi mohou uskutečňovat různé aktivity i za deštivého počasí.

Tábor proběhne v době od 28.6. do 9.7. 2008

Zájemci, kteří mají děti ve věku 10 - 15 roků, mohou své děti předběžně přihlásit na níže uvedené adrese.

Za komitě letního dětského tábora

Pavel Mrázek

Te: +46 31423176

Mobil: +46 705502088

Mail: tesem-p@tele2.se

Spojení Oslo-Česká republika se Student Agency

I STUDENT I AGENCY I *express* v České republice, otevřela od 02.07.2007 novou linku luxusních autobusů z České a Slovenské republiky do Oslo. Zároveň s tím otevřela svoji novou pobočku v Norsku.

I STUDENT I AGENCY I *Norge* V této pobočce, která sídlí v Oslo, je možné rezervovat a předplatit jízdenky na autobusy **STUDENT AGENCY** mezi Norskem, Českou a Slovenskou republikou a zpět. Rovněž je možné rezervovat a předplatit místenky do všech míst v Evropě, kam **STUDENT AGENCY** provozuje svoje linky. Pobočka v Oslo Vám rovněž umožní zajistit jízdenky pro Vaše známé a příbuzné z ČR a SR za velmi výhodné ceny, a to nejenom do Norska, ale i do celé Evropy. V těchto luxusních autobusech dostanete zdarma teplé nápoje, denní tisk a časopisy. Promítání filmů, poslech rádia a hudby z CD přehrávačů zpřijemňuje cestu. V průběhu cesty se Vám bude věnovat stewardka. Je možné přepravovat zavazadla větších rozměrů a váhy, která se dají jen velmi těžce a draze přepravovat letecky.

V pobočce v Oslo se rovněž dozvíte o speciálních akcích a slevách na všech linkách **STUDENT AGENCY**.

Stačí zavolat na tel: **+90 17 42 79**. Veškeré informace dostanete v češtině, slovenštině, norštině a angličtině. Přejeme Vám příjemnou a pohodlnou cestu nejenom do České a Slovenské republiky, ale i do celé Evropy.

I STUDENT I AGENCY I *Norge*

Rutebuss til PRAHA – BRNO - OSTRAVA

Avganger 2007

Gjelder fra 02.07.2007

Alle avganger fra bussterm. "GALLERI OSLO"

Fra Oslo: /streda a nedele/ **onsdag/søndag** **kl.0800 fra sta. no.11**

* **Sarpsborg**, Quality Hotell **kl.0900**

ANKOMST TIL Tsjekkia /prijezd do CR/

Teplice, AN, sta.2 torsdag/mandag kl.0415

Praha, Florenc, sta.4 kl.0515

Brno, Benesova trida,"U Grandu" sta.7 kl.0800

Olomouc,AN, sta.10 kl.0900

Ostrava,UAN,sta.4 kl.1035

Fra Ostrava-Praha-Brno /pondeli a patek/ **mandag/fredag** **kl.1130 fra sta.4**

Frydek-Mistek,AS, sta.10 kl.1145

Novy Jicin,AN, sta.18 kl.1245

Olomouc,AN, sta.10 kl.1305

Brno, Benesova trida,"U Grandu" sta.7 kl.1430

Praha, Florenc, sta.4 kl.1715

Teplice, AN, sta.2 kl.1830

ANKOMST TIL Norge: tirsdag/lørdag /prijezd do Norska-utery a sobota/

***Sarpsborg** , Quality Hotell **kl.1430**

OSLO bussterm."GALLERI OSLO" ! **kl.1535**

ENESTE DIREKTE BUSS UTEN BUSSBYTTE

Jedina autobusova linka do CR bez prestupu !!

PRISER (zakladni ceny bez slev):

TUR-jednosmerna

TUR/RETUR-obousmerna

OSLO/PRAHA

NOK	CZK	SKK	EUR	I	NOK	CZK	SKK	EUR
590,-	1950,-	2250,-	75,-	I	895,-	2950,-	3500,-	113,-

RING OSS for nærmere opplysninger og billettbestilling!

Zavolejte pro vice informaci o vyhodnych nabidkach cen za jizdenky do CR a Evropy, a rezervaci jizdenek.

Tel: +22 21 17 86, +901 74 279, fax: +22 21 26 12.

E-post: juhanak@online.no

www.judl-juhanak.com

Schengenský prostor od 31. prosince 2007

Vstup ČR do schengenského prostoru

Česká republika se dne 21. prosince 2007 (proti původnímu 31.) stane součástí schengenského prostoru*. Od tohoto data budou zrušeny kontroly na pozemních hranicích a na konci března 2008 i na mezinárodních letištích při letech v rámci Schengenu. Společné (vnitřní) hranice s dalšími schengenskými státy bude možné překračovat bez hraničních kontrol, povinnost cestovat s platným dokladem však zůstane zachována.

Občané EU, Islandu, Norska, Švýcarska a Lichtenštejnska mají právo pobývat na území EU a vyjmenovaných států až 3 měsíce bez jakýchkoli podmínek či formalit kromě toho, že musí mít platný průkaz/doklad totožnosti nebo cestovní pas.

**Prostor, na kterém mohou osoby překračovat hranice smluvních států (kdekoli tedy i mimo hraniční přechody a cesty), aniž by musely projít hraniční kontrolou. Prostor se označuje podle vesnice Schengen v Lucembursku, u níž v roce 1985 podepsána Schengenská dohoda.*

Schengen tvoří v současné době území 15 států, a to:

- 13 členských zemí EU: Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Lucembursko, Německo, Nizozemí, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Španělsko a Švédsko, a

- 2 nečlenské země EU: Island a Norsko.

Od ledna 2008 dojde k rozšíření schengenského prostoru o devět „nových“ členských zemí, České republiky, Estonska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovenska a Slovinska

Kateřina Stašková

ISSN 0803-7213

Dette er et tidsskrift for TSJEKKISK-NORSK FORUM, www.cz-forum.no

Ansvarlig for dette nummer var Liba Janakova og Alena Bartonova

Foreningens adresse: TNF, c/o LIBA JANÁKOVÁ, RØDTVEIEN 18C, 0955 OSLO

Medlemskontingent: individuell hovedmedlem kr. 250,-, familiemedlemskap kr. 300,-

Telefon: +47 2216 7475

Konto nr.: 6241.06.04650

Org.nr.: 986 696 202

TSJEKKISK-NORSK FORUM
C/O ALENA BARTONOVA
MAGNUS GATE 10
2004 LILLESTRØM